

29. Oct. 1971

FAKTA

Dato:
29. Oct. 1971

Sidetæl:
Rød blå bd 4 s. 32-37

TRANSSKRIFTION

29-10-71.

Dilemmaet jeg staar i er mellem den "R+B" mulighed og Montagens eller "det fundne billedes". Det dilemma har jeg svinget frem og tilbage i snart gennem to aar. Ingen af disse to løsninger tilfredsstillende mig helt, hvorfor jeg da også hurtigt skifter mellem dem. "R+B" er for meget abstrakt malerkunst og Montagen – "det fundne billede" for meget literær surrealisme – groft sagt for lidt kunst. Men – en tredje løsning øjner jeg ikke.

Hvor meget jeg end forsøger at tvinge "rød+blaa" væk fra maleriet ind i andre baner – ender det altid med alligevel at bliver maleri.

Saa kan man vel stille spørgsmaalet: hvad er der galt ved det (og har jeg egentlig nogensinde rigtig stillet dette spørgsmaal)? Et objekt bestaaende af en flad firkant bemalet med farve vil aldrig kunne benægte sit tilhørsforhold til kategorien malerkunst.

Hvilke grunde er der til at ville fornægte dette tilhørsforhold?

Malerkunsten er et indenfor kunstens totalitet begrænset omraade, behæftet med en tradition som bevirker at ethvert malet billede a priori betragtes som kunst – hvilket er yderligere indsnævrende for det i forvejen begrænsede omraade Malerkunsten. Et maleri, fuldstændig uafhængig af hvordan det ser ud, vil altid blive bedømt ud fra kriterier alene gældende for malerkunstens æstetik og formlære, selvom det hensigt – det sigte – er det stik modsatte. Man vil bedømme det form og farvemæssigt – selvom det ikke beskæftiger sig med disse formelle egenskaber, men i realiteten gaar imod dem. Dette er en uundgaaelig følge af at et maleri er et maleri – et bemalet, fladt firkantet objekt.

Denne erkendelse faar mig saa til at vælge en arbejds metode hvor form og farve ikke er de dominerende faktorer – nemlig Montagen og "det fundne billede" Det drejer sig ganske vist stadig om en firkantet flade, men den er ikke bemalet – den kan være et foto – en tekst – en avisside – en reklame – o.s.v.

Men – disse billeder som jeg finder er paa den ene eller anden maade en meddelelse om og fra omraader der ikke har berøring med kunsten og kun faar det i kraft af at jeg vælger dem og præsenterer dem som kunst. Lige som jeg ikke kunne faa den bemalede firkantede flade til at fornægte sit tilhørsforhold til malerkunsten saaledes kan jeg heller ikke faa disse fundne eller monterede billeder til at fornægte deres tilhørsforhold til kunsten uvedkommende omraader. Deres journalistiske, reklamekommercielle, udspring er uløseligt knyttet til dem. I det ene tilfælde – "R+B" – er jeg a priori indenfor kunstens omraade, i det andet tilfælde det fundnemonterede billede er jeg a priori udenfor kunstens omraade, i det ene forsøger jeg at komme væk fra det traditionsbestemte begreb kunst, i det andet forsøger jeg at komme ind, ikke i det traditionelle kunstbegreb, men i kunsten.

Det maa være i det midterpunkt hvor de to bestræbelser møder hinanden at løsningen maa findes. Dette midterpunkt maa opstaa der hvor jeg vil væk fra det traditions tyngede kunstbegreb — her repræsenteret af malerkunsten og hvor jeg vil have de fundne monterede billeder over i kunsten. Midterpunktet hedder altsaa kunst. Men altsaa ikke kunst der skal se ud paa en bestemt maade (malerkunst) for at være (tilhøre) kunst. Det utopiske ønske er at kunstens tilstedeværelse skal være saa overbevisende og indiskutabel at det overvinder udseendets beskaffenhed – at det bliver helt underordnet om det er et malet eller et fundet – monteret billede. For at sige det helt tydeligt jeg ønsker ikke kunsten skal opstaa af udseendets formalisme (eller rettere den formalisme der tillægges det) dets farve – form eller hele struktur. Hvis det er hvad jeg ønsker kan jeg straks udelukke "R+B" muligheden da den bestaaende af ren form – farvestruktur kun kan og vil blive bedømt via disse – d.v.s rent formalistisk. Saa staar jeg tilbage med den anden mulighed det fundne eller monterede billede – og det vil ikke umiddelbart blive genstand for en formalistisk, men til gengæld en literær – forestillingsmæssig – fortællende – bedømmelse – der vil handle om helt andre omraader end kunstens. Det eneste jeg kan gøre er at paastaa det drejer sig om kunst, men det vil sandsynligvis blive ved paastanden. Det fundne objekts eneste berøring med det kunstneriske omraade er at det fjernes fra sit sædvanlige miljø for at blive placeret i kunstens. Joseph Kosuth har konsekvent og interessant forsøgt at løse dette problem, men har ikke løst det. Hans forstørrelse fra leksikon – hans uddrag af franske memoirelitteratur – o.s.v – gav ikke en overbevisende fornemmelse af at befinde sig overfor kunsten – og dette var trods alt hans hensigt – hverken leksikonartiklerne eller memoirerne kom ud over det de var som "fundne objekter". Maaske ligger løsningen et helt andet sted end man tror – maaske ikke ligefrem løsningen – saa maaske en udvej. Da man alligevel ikke kan indkredse begrebet kunst, og ved ethvert saadant forsøg havner i den konventionelle traditionstyngede ende af kunstbegrebet (selv Ad Reinhardt maatte klamre sig til det) kunne man maaske drage den konsekvens af denne erkendelse og fuldstændig ophørte med at operere med begrebet kunst. Gjorde man det, kunne man jo gøre hvad fanden man ville for det skulle ikke svare til et begreb, et ideal. Det ville maaske være der befrielsen laa?

"The question "Is it art?" is no longer paramount."

Lucy R. Lippard.

og formstruktur bekræfter i sig selv
problematik med de deraf følgende tænke-
-forbindelser af malerisk æstisk besku-
-hed. Men man kan ikke undvære
formstruktur som led i med at man
beder beskueren om at se bort fra
dem - tværtimod - man undgår
ikke at disse personer tillægges be-
-tydning i mod den tilstræbte hen-
-sigtsfuld i stil og i udtryk i at komme
bort fra malerisk stil men med i udtryk
med materialer og personer som ikke
kan imøve disse associationer.

29-10-71.

~~Udvalgte billeder~~
Dilemmaet er stærkt i nu er mellem
den "R+B" mulighed og Montagens eller
"det fjerde billede". Det dilemma har
jeg sværgt på og tillyst i snart op-
-nem for os. Men op af disse for lys-
-ning til prædiker mig helt, hvorfor er
da også hurtigt skiftet mellem dem.
"R+B" er for meget abstrakt malerisk
og Montage - "det fjerde billede" for meget
tilbage surrealisme - groft sagt for lidt
kunst. Men - en tredje lysning er
er ikke.
Hvor meget er end foreslår at bringe

"rød + blå" velt på materialet ind i andre
buner - under det altid med ~~et~~
alligevel de blive maleri.
Så kan man stille spørgsmålet: hvad
er der galt ved det (og har is egentlig
nogensinde rigtig stillet dette spørgsmål?)
og objektet bestående af en flad flade
de malet med farve vil aldrig kunne
berøste sig til hans forhold til bruger-
rien Malerkunst.
Hvilke grunde er der til at ville for-
-nægte dette til hans forhold?
Malerkunst er et indlæg for kunstens
forholdet begrænset om røde, bekræft
med en tradition som bevirker at
et værk malet billedet a priori bekræftes
som kunst - hvilket er yderligere ind-
-særende for det i praksis begrænset
om røde Malerkunst. Og maleri, fuld-
-stændig af hensigt af hvordan det
ser ud, vil altid blive bedømt ud-
-fra kritisk - alene gennem selvsom
-kunstens æstetik og formale, selvom
dets hensigt - dets sigte - er det stik
modsatte. Man vil bedømme det i alle
form og farve mæssigt - selv om det ikke
beskræftiger sig i realiteten over i noget
-skaber, men i realiteten over i noget
denn. Dette er en uendelig kæde
af at et maleri er et maleri - et
der malet, flad flade objekt.
Denne erkendelse for mig så til at

valgte en arbejds metode hvor form og
farve ikke er de dominerende punkter -
nemlig monogram og "det færdige billede"
Det drejer sig om den isst skold og om
en fiktionel plade, men den er ikke
beholdt - den kan være et portræt - en
teget - en uidside - en reklame - o. s. v.
Man - disse billeder som jeg finder er
pau den ene eller anden måde en
meddelelse om og fra om roder der
ikke har betydning med kunstens og
kun for det i kraft af at jeg vil
dem og præsen for dem som kunst.
- ting som jeg ikke kunne for den be-
- malede fiktionel plade til at for-
- nægte sit til hvs forhold til maler-
- kunsten som leder kun jeg heller ikke
for disse færdige eller monogramme bille-
- der til at forstå dem som til hvs forhold
til kunsten i ved kun men de om roder.
Deres journalistiske, reklame kunsten til dem.
udspring er uafhængigt "R + B" er jeg u-
af det ene til fælde "R + B" er jeg u-
priori inden for kunsten om roder, i det
anden til fælde det færdige - monogramme
billedet er jeg u priori inden for kunsten
om roder - i det ene pers og jeg u-
kunne ved for det traditionens bestemte
begreb kunst, i det andet pers og
jeg er kunme ind, ikke i det tradi-
- tionelle kunstbegreb, men i kunsten.

Det mere vore i det midterpunkt hvor
de to beskrivelser mødes hinanden at
hvis nogen man finder.
Dette midterpunkt man opstaa da hver
is vil vore for det traditionsfyngede
kunstbegreb - her repræsenteret af maler-
-kunsten og hvor is vil have de punkter
man forede billeder over i kunsten.
Midterpunktet hedder altså kunst.
Man altså i alle kunst der skal se
ud som en bestemt mode (malerkunst)
for at vore (til høre) kunst.
Det er typiske ønske er at kunstens
tilstedeværelse skal vore søe overbevi-
-sende og i sin stilhed at det over-
-vinde udseendet beskuftighed - at
det bliver helt underordnet om det
er et maleri eller et punkt - montere
billedet. For at sige det helt dybtlig
is ønsker i alle kunsten skal opstaa
af udseendet formalisme (eller rettere
den formalisme der kaldes det) dels
forve - form eller hele struktur.
+ is der er hvad is ønsker man is
strukturen med til alle "R+B" mulig heder
da den beskuerne af sin form - forve -
- struktur kun man og vil blive be-
-dømt via disse - d. v. s. rent formalis-
-tik. Sou staa is til bage med den
om den mulig hed det punktne eller
man forede billeder - ~~over~~ og det vil

ikke, så mid det blev blive en skæmt for
en formalistisk, men til gengæld en liti-
-rør - for stillingsmæssig - ~~indtænkning~~
for kellen de - be d'et m' med de - der vil
hænde om helt andre om vorder
end kunstens. Det eneste is kan gøre
er at på skæm det drejer sig om kunst
men det vil som d'et synligt is blive vel
povstonden. Det fundne objektets eneste
betegnelse med det kunstneriske om-
-vorder er at det tjener fra sig
sædvanlige mit pt for at blive pla-
-ceret i kunstens. her vorder vorder og imbes-
Joseph Moszki har løst dette problem, men
-som for sig at løse dette problem, men
har ikke løst det. Hvis for sig
fra l'etikon - hvis udtryk af præst
memoire l'etikon - u. s. v. - giv ikke en
overbevisende foran medre af dette vor præst
sig over for kunst - g' det l'etikon or-
alt hvis kan sig - hvordan l'etikon or-
- l'etikon eller memoire kan ud over
der de var som "fundne objekter".
Moszki ligger l'etikon og helt undel
sted end man har - moszki ikke l'etikon
- frem l'etikon - som moszki en udry.
Da man alligevel ikke kan indtænde
be grebet kunst, og ved at hvad sødend
for sig hanner i den kan van l'etikon
traditionens l'etikon end af kunstbegreb
(sehr Ad Rein holdt ma alle l'etikon sig
til det) kan man moszki drage
den l'etikon af den ene skæmt l'etikon

og fuld stændig oplysning med at operere
med begrebet kunst. Ejede man det, kunne
man jo ydre hvad fanden man ville
for det skulle ikke svare til et begreb,
et ideal. Det ville måske være den
bevielsen lov?

"The question 'Is it art?' is no longer
heremount." Quincy R. Chippard.

31-10-71.

Behalde strukturen - for kvadrant-
-fer dannede et rektangel - men fortalde
fjorten. Ers kunne dem med andre materialer:
dre - ~~st~~ tegl - Metal - papir - u.s.v.
- kigger der en lysning - en vej ud af under-
- kunsten i det? Eller er stoffer man blot
- kunne med en materiale udvælgelse? Man
skal nok ikke sette for kontrollerende ana-
- liser og i mod hinanden:
- ord at overveje!

1-11-71.

Nu har jo selv en reel smee
forsøg, og end umiddelbart reagerer jeg med
en tanke om det æstetiske der meget let
opstår ved en material som man ser ting, som
mogen let ender i det tekniske. Sammenligning
- min lig hedene er (næsten) uendelig, men hvad